

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 24. septembra 2008 v Bratislave v trestnej veci obžalovaného **P. G. a spol. pre trestný čin vraždy** podľa § 219 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. účinného do 31. augusta 2003, o návrhu obžalovaného P. G. na odňatie a prikázanie veci takto

r o z h o d o l :

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. trestná vec obžalovaného P. G. a spol. pre trestný čin čin vraždy podľa § 219 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. účinného do 31. augusta 2003, vedená na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 6 Tos 54/2008, **sa tomuto súdu n e o d n í m a.**

O d ô v o d n e n i e:

Na Okresnom súde v Trenčíne sa vedie trestné stíhanie proti obžalovanému P. G. a spol. pre trestný čin čin vraždy podľa § 219 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. účinného do 31. augusta 2003.

Obžalovaný P. G. podal dňa 5. septembra 2008 písomný návrh na odňatie jeho veci Krajskému súdu v Trenčíne, a to v súvislosti s rozhodovaním tohto súdu o jeho sťažnosti podanej proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín z 3. septembra 2008, sp. zn. 1T 60/ 2007, ktorým bolo rozhodnuté, že senát okresného súdu zložený z predsedu senátu JUDr. Milana Straku a prísediacich Jána Reháka a Mgr. Karola Dubčáka nie je vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania v tejto trestnej veci. Zároveň navrhol, aby predmetná vec bola podľa § 23 ods. 1 Tr. por. prikázaná Krajskému súdu v Trnave, pretože okolnosti nasvedčujú o zaujatosti Krajského súdu v Trenčíne. Dôvodil to tým, že dňa 3. septembra 2008 na neverejnom zasadnutí rozhodol senát Okresného súdu v Trenčíne o jeho námietke a následne mu aj doručil svoje uznesenie. Ešte pred neverejným zasadnutím odročil senát hlavné pojednávanie na určitý deň – 17. septembra 2008, hoci predseda senátu nemohol

vedieť, či prísediaci nenamietnu svoju zaujatosť. Sudca JUDr. Straka sa mal vyjadriť, že prípadnú sťažnosť si „ošetří“ na Krajskom súde v Trenčíne tak, že bude zamietnutá.

Túto okolnosť obžalovaný považuje za dôkaz zaujatosti krajského súdu. Aj keď sám tvrdí, že nemá dôvod nedôverovať nestrannosti Krajského súdu v Trenčíne, zo správania sa sudcu JUDr. Straku nemožno vylúčiť, že „ktosi“ na Krajskom súde v Trenčíne mu dáva pocit „nezraniteľnosti“. Vyššie uvedené skutočnosti sú podľa obžalovaného P. G. dostatočným dôvodom na odňatie veci Krajskému súde v Trenčíne a na jej prikázanie Krajskému súde v Trnave.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v intenciách § 23 ods. 1 Tr. por. preskúmal predložený spisový materiál a dospel k záveru, že predmetný návrh obžalovaného P. G. na odňatie a prikázanie veci nie je dôvodný.

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. môže byť z dôležitých dôvodov vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa, pričom o odňatí a prikázaní veci rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený.

Za dôležité dôvody v zmysle vyššie citovaného ustanovenia súdna prax považuje napríklad hospodárnosť trestného konania, rýchlosť konania, potrebu vykonávania spoločného konania, výchovné pôsobenie trestného konania na páchatel'a i ostatných občanov, tiež však aj okolnosti, ktoré zabezpečujú zistenie skutkového stavu veci ako hlavného predpokladu spravodlivého rozhodnutia a najmä čo najrýchlejšie prejednanie a rozhodnutie veci. Dôležitým dôvodom odňatia a prikázania veci môžu byť aj také skutočnosti, ktoré v konkrétnom prípade môžu u občanov vzbudiť pochybnosti o nezaujatosti rozhodovania príslušného súdu, resp. všetkých sudcov tohto súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po splnení prieskumnej povinnosti však v podanom návrhu nezistil žiadne z vyššie uvedených okolností. Obžalovaný svoje tvrdenia o zaujatosti a nedôveryhodnosti súdu konkretizoval len v rovine subjektívnych pocitov, pričom dokonca sám tvrdí vo svojom písomnom návrhu, že nemá dôvod nedôverovať nestrannosti Krajského súdu v Trenčíne. Celý jeho návrh vychádza zo skutočnosti, že správanie sa predsedu senátu Okresného súdu v Trenčíne voči jeho osobe sa mu zdá neprimerané. Nestrannosť sudcov

Krajského súdu v Trenčíne napokon deklarujú aj písomné vyjadrenia všetkých sudcov krajského súdu, v ktorom žiaden z nich nevyjadril svoju zaujatosť k osobe obžalovaného.

Podľa § 31 ods. 4 Tr. por. ak má obžalovaný pochybnosť o nezaujatosti súdu má povinnosť proti nemu vzniesť námietku zaujatosti bez meškania, len čo sa dozvie o dôvodoch vylúčenia. Podľa § 31 ods. 1 ak sudca alebo prísediaci sudca, prokurátor, policajt, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník a zapisovateľ u ktorého možno mať pochybnosť o nezaujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní je vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania. Nielen obžalovaný, ale aj samotný sudca, resp. prokurátor je povinný sám vzniesť námietku o skutočnostiach, pre ktoré by mohla vzniknúť pochybnosť o jeho nezaujatosti. O prípadnom vylúčení sudcu by rozhodoval nadriadený súd podľa § 32 ods. 1 Tr. por.

V posudzovanej veci ani tieto okolnosti zistené neboli.

Zaujatosť sudcov by mohla byť dôležitým dôvodom na delegáciu veci, ale dôkazy v tomto smere neboli produkované; tvrdenia obžalovaného sú prejavom jeho nerelevantného subjektívneho názoru, navyiac prezentovaného len vo všeobecnej rovine.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody Najvyšší súd návrhu obžalovaného P. G. nevyhovel a predmetnú trestnú vec Krajskému súdu v Trenčíne neodňal.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 24. septembra 2008

JUDr. Milan L i p o v s k ý, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová